

Dosarul nr. 2rac-225/18

Prima instanță: Jud. Anenii Noi (jud. I. Moldovan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

DECIZIE

1 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:
judecătorii:

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Interpav Decor” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată,

la cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Excons Grup” cu privire la rezilierea contractelor de antrepriză și restituirea sumei achitate în avans,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 15 august 2016,

c o n s t a ț ă:

La 23 iulie 2013 Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Interpav Decor” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în calitate de antreprenor a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” contractul de antrepriză nr. 03/10/12-1 din 3 octombrie 2012 și contractul de antrepriză nr. 18/30-2013 din 18 martie 2013. Conform pct. 1.1 din contractul nr. 03/10/12-1 din 3 octombrie 2012, reclamantul s-a obligat să execute lucrări de acoperire specială de podea în încăperile situate în mun. Chișinău, str. Meșterul Manole 3/2, iar pârâtul la rândul său să recepționeze lucrările

executate și să achite contravaloarea lor. În fapt, lucrările s-au executat de comun acord a părților în or. Taraclia, str. Valeriu Cioban 1.

Reclamantul a menționat că, deși lucrările au fost executate conform contractului, pârâtul cu rea-credință nu semnează actele de recepție referitor la realizarea acestora și nu efectuează plata completă pentru lucrări și materialele utilizate.

A declarat că, prin scrisoarea din 30 ianuarie 2013 l-a informat pe pârât că, conform contractului încheiat, a efectuat la obiectul Spitalul raional Taraclia acoperire de vinil pentru pereți - 1 930 de m² și acoperire de vinil pentru podea - 220 de m², iar materialul care nu ajunge pentru perete constituie 60 de m². Totodată, a mai comunicat pârâtului că nu poate începe executarea lucrărilor de montare a pardoselii, deoarece nu a fost pregătită baza pentru montajul acoperirii de podea. Mai mult decât atât, suprafața de fapt a încăperii este de 265 de m², iar luând în considerare rezerva necesară, cantitatea materialului de pardosea trebuia să constituie 280 de m² și nu 220 de m² cum se indică în contract, iar conform pct. 2.4 din contract, în urma măririi volumului de lucru, prețul total al contractului se majorează corespunzător măririi volumului de lucru. Tot, pct. 2.4 din contract, statuează că cheltuielile de transport se vor achita din contul clientului.

A explicat că, contractul de antrepriză nr. 18/30-2013 din 18 martie 2013, a fost semnat cu scopul ca reclamantul să pregătească baza pentru montajul acoperirii de podea pentru suprafața de 215, 31 de m².

A afirmat că, conform Actului de predare-primire nr. 1 din 30 mai 2013 și facturii BV6635589 din 30 mai 2013, suma totală a materialelor și a lucrărilor a constituit 634 111, 92 de lei. Conform pct. 5.4 din contract, pârâtul era obligat să asigure semnarea la timp a actelor de predare-primire a lucrărilor efectuate. Potrivit pct. 3.1. - 3.2. din contract, Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” urma să achite 70 % din suma indicată în anexa 1 în decurs de 3 zile după încheierea contractului, 20% din suma stipulată, înainte de începerea lucrărilor și suma restantă de 10% în termen de 3 zile de la data finalizării lucrărilor, urmând ca părțile să semneze actul de recepție al lucrărilor efectuate.

Reclamantul a susținut că, plățile au fost efectuate în modul următor, prin: ordinul de plată nr. 830 din 15 octombrie 2012 suma de 150 000 de lei, ordinul de plată nr. 923 din 26 noiembrie 2012 suma de 150 000 de lei și ordinul de plată nr. 1107 din 24 decembrie 2012 suma de 160 000 de lei, astfel fiind achitată doar suma de 460 000 de lei din totalul de 634 111 lei, datoria restantă constituind 174 111, 92 de lei.

Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” a solicitat încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” a datoriei pentru lucrările efectuate în mărime de 174 474, 44 de lei, a penalități contractuale în sumă de 34 284, 67 de lei, a dobânzii legale de întârziere în mărime de 2 512, 44 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată ce se compun din taxa de stat în mărime de 16 344, 15 lei și cheltuielile pentru asistența juridică.

La 13 mai 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” a depus cerere reconvențională împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Excons Grup”, prin care a indicat că pentru lucrările care urmau a fi efectuate a achitat în avans suma de 482 260, 00 de lei. Conform contractelor antreprenorul urma să efectueze lucrările în termeni restrânși și cât mai calitativ. Întrucât până la data de 17 mai 2013 lucrările nu au fost executate în volum de 100 %, cât și cele efectuate erau necalitative, a expediat în adresa

antreprenorului o notificare privind restituirea sumei achitate în avans, iar la data de 6 iunie 2013 a semnat un contract de antrepriză cu o altă companie în vederea finisării lucrărilor, cât și înlăturarea abaterilor efectuate de Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup”.

Reclamantul a considerat că, Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” a încălcat obligațiile asumate în baza contractelor nr. 03/10/12-1 din 3 octombrie 2012 și 18/03-2013, și anume nu a finisat lucrările prevăzute, iar cele efectuate sunt de o calitate proastă.

Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” a solicitat rezilierea contractelor de antrepriză nr. 03/10/12-1 din 3 octombrie 2012 și nr. 18/03-013 din 18 martie 2013, restituirea sumei de 482 260, 00 de lei achitate în avans Societății cu Răspundere Limitată „Excons Grup”, precum și compensarea taxei de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 14 467, 80 de lei.

Prin hotărârea din 15 august 2016 a Judecătorei Anenii Noi, acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” a fost admisă integral.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Excons Grup” suma de 217 816, 04 lei, constituită din datoria în mărime de 174 674, 78 de lei; penalitatea în sumă de 34 284, 67 de lei; dobânda de întârziere în mărime de 2 512, 44 de lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă 6 344, 15 lei.

Acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” și s-a menținut hotărârea din 15 august 2016 a Judecătorei Anenii Noi.

La 11 aprilie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a emis o decizie ce contravine legii.

Recurentul a menționat că, instanța ierarhic inferioară în mod integral a preluat motivele din hotărârea primei instanțe, fără a aprecia argumentele indicate în cererea de apel, deși instanța era obligată să se expună asupra tuturor motivelor invocate.

A notat că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au emis hotărâri arbitrare și absolut nemotivate.

A susținut că, instanțele ierarhic inferioare nu au motivat soluția în partea respingerii acțiunii reconvenționale.

A afirmat că, a luat cunoștință de decizia instanței de apel la data de 2 aprilie 2018, astfel termenul de depunere a recursului fiind respectat.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea principală să fie respinsă, iar cererea reconvențională să fie admisă integral.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 decembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 11 aprilie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 7 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cauzei, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

Prin încheierea din 20 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” a fost considerat admisibil, fiind transmis în Colegiul lărgit pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 441 și art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi probe.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Materialele cauzei atestă că, la 23 iulie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Interpav Decor” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

La data de 13 mai 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” a depus cerere reconvențională împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Excons Grup” cu privire la rezilierea contractelor de antrepriză și restituirea sumei achitate în avans.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Judecătoria Anenii Noi prin hotărârea din 15 august 2016, a admis parțial acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup”. A dispus încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Excons Grup” a sumei de 217 816, 04 lei, constituită din datoria în mărime de 174 674, 78 de lei; penalitatea în sumă de 34 284, 67 de lei; dobânda de întârziere în mărime de 2 512, 44 de lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă 6 344, 15 lei. Totodată, a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” și s-a menținut hotărârea din 15 august 2016 a Judecătorei Anenii Noi.

La caz, Colegiul reține ca fiind justă concluzia instanțelor ierarhic inferioare privind temeinicia acțiunii înaintate de Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” cât și netemeinicia acțiunii reconvenționale depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Conform art. 8 din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 512 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Prevederile art. 513 din Codul civil, statuează că, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art. 514 din Codul Civil al RM, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Colegiul constată că, între Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” în calitate de beneficiar și Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” în calitate de antreprenor au fost încheiate: contractul de antrepriză nr. 03/10/12-1 din 3 octombrie 2012 (f.d.7-9, Vol. I) și contractul de antrepriză nr. 18/30-2013 din 18 martie 2013 (f.d.18-20, Vol. I), prin care au fost contractate lucrări de antrepriză cu materialele antreprenorului.

În temeiul art. 572 alin. (2) din Codul civil, obligația trebuie să fie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în modul stabilit.

Conform art. 617 alin. (2) din Codul civil, nu este necesară punerea în întârziere a debitorului dacă pentru executarea obligației este stabilită o dată calendaristică.

Art. 957 alin. (1), alin. (3) din Codul civil, prevede că după executarea lucrării, clientul este obligat să recepționeze lucrarea în modul, la locul și în termenul stabilit de legislație sau de contract. Recepționării i se asimilează situația în care clientul nu preia lucrarea în termenul stabilit în acest scop de antreprenor.

În speță, se menționează că, conform Actului de verificare între Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” și Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” din 20 iunie 2013, există o datorie în mărime totală de 174 674, 78 de lei (f.d.29 verso, Vol. I), iar Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” ignoră fără temei condițiile legale și respectiv, nu-și execută obligațiile corespunzătoare cu bună-credință și în modul stabilit.

Totodată, conform art. 602, alin. (1) din Codul civil, în cazul în care obligația nu se execută, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat, iar

prevederile art. 585, reglementează că în cazul în care obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de finanțare a Băncii Naționale a Moldovei.

În acest sens, din suportul probatoriu anexat la materialele dosarului rezultă că la 20 iunie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” somația cu cerința de a achita suma datoriei în termen de 5 zile pe ambele contracte, specificând că, în caz contrar se va adresa instanței de judecată cu cerere de încasare a datoriilor, a penalităților, a dobânzilor legale de întârziere și altor plăți, însă somația dată a fost lăsată fără răspuns (f.d.29-30, Vol. I).

Cât privește cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă concluzia instanțelor ierarhic inferioare referitor la netemeinicia acesteia.

Or, de fapt efectuarea lucrărilor cu întârziere într-o perioadă de timp mai îndelungată se datorează Societății cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”, care s-a obligat de a asigura pregătirea tuturor suprafețelor pentru efectuarea lucrărilor de către Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” la Spitalul raional Taraclia.

Circumstanța dată se confirmă prin somația din 30 ianuarie 2013, recepționată la data de 21 februarie 2013, prin care Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” este informată despre necesitatea lichidării neajunsurilor și semnarea contractului de antrepriză nr. 18/30-2013 din 18 martie 2013, care avea drept obiect pregătirea bazei podelei pentru efectuarea lucrărilor de montare și acoperire cu vinil de podea (f.d.16-17, Vol. I).

Conform art. 946 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de antrepriză o parte se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți, iar aceasta se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit.

În aceeași ordine de idei, conform art. 957 alin. (1) din Codul civil, după executarea lucrării, clientul este obligat să recepționeze lucrarea în modul, la locul și în termenul stabilit de legislație sau de contract.

Conform art. 957 alin. (3) din Codul civil, recepționării i se asimilează situația în care clientul nu preia lucrarea în termenul stabilit în acest scop de antreprenor.

Art. 958 alin. (1) Cod civil, prevede că, viciile și abaterile constatate trebuie stipulate în actul de recepționare semnat de părți sau întocmit unilateral, în care se stabilește modul, condițiile și termenele de înlăturare a viciilor și a abaterilor constatate.

Având în vedere normele legale menționate, instanțele de judecată întemeiat au reținut că, Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” nu a formulat careva obiecții referitor la cantitatea sau calitatea materialelor și lucrărilor efectuate, eschivându-se repetat de la semnarea Actului, contrar obligațiilor asumate în pct. 5.4 a contractului prin care s-a angajat să semneze în timp util Actul de predare-primire a lucrărilor executate.

În continuare, nu poate fi reținută nici alegația recurentului precum că nu a recunoscut și nu a manifestat acordul la preluarea lucrărilor și costul acestora indicat, fiind nevoiți să încheie un nou contract de antrepriză cu un alt antreprenor și anume Societatea cu Răspundere Limitată „Interpav Decor”.

Or, în afară de contractul de antrepriză, Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” nu a prezentat careva probe de executare a lucrărilor la obiectul dat de către un alt antreprenor.

Mai mult, art. 118 alin. (1), (3) și (5) din Codul de procedură civilă, prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Luând în considerare prevederile menționate, instanțele ierarhic inferioare corect au dispus încasarea din contul pârâtului/recurentului a taxei de stat achitată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” la înaintarea acțiunii în instanța de judecată.

Suplimentar, instanța de recurs menționează că, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți. Colegiul menționează că art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție, și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea ei.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite

argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Astfel, instanța de recurs conchide că, hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel conține o apreciere amplă a circumstanțelor de fapt și a temeiurilor de drept, ce a determinat definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate de către recurent cu privire la ilegalitatea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”.

Se menține decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 august 2016 a Judecătorei Anenii Noi, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă Societatea cu Răspundere Limitată „Excons Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Interpav Decor” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată, și cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Excons Grup” cu privire la rezilierea contractelor de antrepriză și restituirea sumei achitate în avans.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu